

Sfântul săptămânii

Sf. Dominic, pr.
(1170-1221)

Născut în Spania, Dominic s-a remarcat încă de tânăr prin caritate și simplitate. A întemeiat Ordinul Fraților Predicatori (dominicani), după regula Sfântului Augustin. Ordinul avea la bază predicarea itinerantă, cerșetoria (pentru prima oară legată de o congregație religioasă de preoți), o serie de reguli monastice de respectat și studiul aprofundat. Sfântul Dominic s-a distins prin corectitudine, spirit de sacrificiu și zel apostolic. A murit la 6 august 1221, înconjurat de confracții călugări. Papa Grigore al IX-lea, bun prieten al Părintelui Dominic, l-a canonizat la 3 iulie 1234.

Calendarul săptămânii 4-11 august 2019

4	D	DUMINICA A 18-A D.P.A.; Sf. Ioan Maria Vianney, pr.
5	L	Sfintirea Bazilicii „Sf. Maria cea MARE”
6	M	SCHIMBAREA LA FAȚĂ A DOMNULUI; Fer. Octavian, ep.
7	M	Ss. Sixt al II-lea, pp. și îns. m. *; Caietan, pr. *
8	J	Sf. Dominic, pr. **
9	V	SF. TEREZA BENEDICTA A CRUCII (EDITH STEIN), Fc. M., PATR. A EUROPEI
10	S	SF. LAURENȚIU, DIACON M.
11	D	DUMINICA A 19-A D.P.A.; Ss. Clara, fc.; Suzana, m.

Gândul săptămânii

“Ascultarea e sora răbdării.”
(Fericitul Vladimir Ghika)

© 2019 don Giovanni Bertì

Foaia
LITURGICĂ

4 august 2019 • DUMINICA A XVIII-A D.P.A. • Sf. Ioan Maria Vianney, pr.

LECTURA I

Ce are omul în toată truda lui?

Citire din cartea lui Qohelet 1,2; 2,21-23

Deșertăciunea deșertăciunilor - spune Qohelet -, deșertăciunea deșertăciunilor, toate sunt deșertăciune! Căci există câte un om care se trudește cu înțelepciune, cu știință și cu succes și om care nu se trudește și i se dă partea. Și aceasta este deșertăciune și rău mare. Căci ce are omul în toată truda lui și în toată goana inimii lui cu care se trudește sub soare? Căci toate zilele sale sunt osteneală și inima lui nu se poate odihni din cauza indignării îndeletnicirii lui nici noaptea. Și aceasta este deșertăciune.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 89(90),3-4.5-6.12-13.14 și 17 (R.: 1)

R.: Doamne, tu ai fost locul nostru de refugiu din generație în generație.

Tu îl faci pe om să se întoarcă în țărână, tu ai spus: “Întoarceți-vă, fiii lui Adam!”

Pentru că, în ochii tăi, o mie de ani sunt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca o strajă de noapte. **R.**

Îi iei ca un șuvoi; sunt ca un vis; dimineața sunt ca iarba care crește; dimineața înflorește și crește, seara este cosită și se usucă. **R.**

Satură-ne dis-de-diminează cu bunătatea ta, ca să tresăltăm de bucurie și să ne veselim în toate zilele vieții noastre!

Bunăvoința Domnului Dumnezeului nostru să fie asupra noastră! Fă sigură pentru noi lucrarea mâinilor noastre! Da, fă sigură lucrarea mâinilor noastre! **R.**

LECTURA A II-A

Căutați cele de sus, unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu!

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Coloseni 3,1-5.9-11

Fraților, dacă ați înviat împreună cu Cristos, căutați cele de sus, unde Cristos șade la dreapta lui Dumnezeu! Cugetați la cele de sus, și nu la cele de pe pământ, căci voi ați murit și viața voastră este ascunsă împreună cu Cristos în Dumnezeu! Când se va arăta Cristos, care este viața voastră, atunci și voi vă veți arăta împreună cu el în glorie. Așadar, dați morții membrele pământești: desfrânarea, necurăția, patima, pofta cea rea și lăcomia, care este idolatrie. Nu vă mințiți unii pe alții, întrucât v-ați dezbrăcat de omul cel vechi împreună cu faptele lui și v-ați îmbrăcat cu cel nou, care se înnoiește după chipul creatorului său pentru a ajunge la cunoaștere, unde nu mai este nici grec, nici iudeu, nici circumcizie, nici necircumcizie, nici barbar, nici scit, nici sclav, nici liber, ci Cristos care este totul în toate.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 5,3

(Aleluia) Fericiți cei săraci în duh, pentru că a lor este împărăția cerurilor! (Aleluia)

EVANGHELIA

Cele pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 12,13-21

În acel timp, unul din mulțime i-a spus lui Isus: “Învățătorule, spune-i fratelui meu să împartă moștenirea cu mine!” Dar el i-a răspuns: “Omule, cine m-a stabilit judecător sau împărțitor peste voi?” Apoi le-a zis: “Fiți atenți și păziți-vă de orice lăcomie, deoarece chiar și atunci când cineva este bogat, viața lui nu constă în ceea ce are!” Și le-a spus o parabolă: “Un om bogat avea un ogor care a dat o recoltă îmbelșugată și se gândea în sine: «Ce mă fac, pentru că nu am unde să-mi adun recolta?» Apoi și-a zis: «Voi face astfel: voi dărâma hambarele și îmi voi construi altele mai mari; voi aduna acolo tot grâul și toate bunurile mele și voi spune sufletului meu: suflete, ai adunat bunuri suficiente pentru mulți ani. Odihnește-te, mănâncă, bea și bucură-te de viață!» Însă Dumnezeu i-a zis: «Nebunule, chiar în noaptea aceasta ți se va cere sufletul; iar cele pe care le-ai pregătit ale cui vor fi?» Așa se întâmplă cu acela care adună comori pentru sine, dar nu este bogat înaintea lui Dumnezeu”.

Cuvântul Domnului

Reflecția pe care ne-o propune textul evanghelic al acestei duminici, are ca punct de pornire un eveniment din viața cotidiană a lui Isus, ce s-a repetat de nenumărate ori de-a lungul istoriei și continuă să se repete. Așadar, dată fiind autoritatea morală pe care Isus și-a dobândit-o cutreierând satele și orașele Israelului, un om face apel la înțelepciunea sa de învățător și îi cere să medieze împărțirea moștenirii lăsate de părinți cu fratele său. Deși astfel de situații trebuie gestionate (mai ales de către judecători competenți și imparțiali), Isus consideră că statutul și menirea sa îi cer să rămână acel Învățător care să propună o viziune corectă a lucrurilor. Astfel, prin răspunsul său Isus atrage atenția asupra unui fapt esențial: Fiți atenți și păziți-vă de pofta de avere; căci viața unui om, oricât de bogat ar fi, nu depinde de averea lui!

În sprijinul acestui adevăr, Mântuitorul povestește o parabola menită să ilustreze o atitudine ce trebuie evitată în viață: a-și fonda fericirea și împlinirea personală pe strângerea de bogății care, mai apoi, pot dispărea într-o clipă, iar odată cu ele se spulberă și fericirea. Într-adevăr, pe cel care consideră că bucuria și fericirea vin din bogăția multă, din petreceri interminabile, din mâncarea și băutura cea mai rafinată, Isus îl numește: nebunule! Așa îl numește pe protagonistul parabolei sale care nu ia în calcul un detaliu esențial: Nebunule! Chiar în această noapte ți se va cere viața înapoi! Și cele adunate ale cui vor fi? Astfel de reflecții au mai fost făcute și de către alți înțelepți ai Vechiului Testament. Un exemplu ne este oferit de prima lectură luată din cartea

Qoheletului. Autorul acestei cărți, cu la fel de mult realism ca și Isus, se adresează astfel căutătorilor sinceri ai înțelepciunea vieții: Se întâmplă ca un om, care și-a agonisit averea cu știință, pricepere și destoinicie, s-o lase altuia care nu și-a dat nicio osteneală... Cu ce se alege omul din toată averea și din tot zbuciumul inimii lui, pentru care s-a trudit sub soare?... Totuși, reflecția Qoheletului nu se termină decât cu o concluzie care reflectă în mod evident experiența vieții lui, fără însă a indica pentru ce merită să ne dăm osteneala. El spune: Și aceasta este o deșertăciune și un mare rău! Isus, în schimb, ne sugerează, la sfârșitul învățăturii sale, că efortul nostru trebuie orientat înspre a ne îmbogăți înaintea lui Dumnezeu. Or, potrivit Sfântului Paul, creștinul, după ce prin Botez a înviat împreună cu Cristos, trebuie să râvnească la cele de sus... În mod concret, Apostolul exprimă în acești termeni înnoirea pe care creștinii trebuie să și-o însușească: De aceea, ucideți în voi ceea ce este pământesc: desfrâul, necurăția, patimile, dorințele rele și cea goană după averi, care este o slujire la idoli... Astfel nu mai este deosebire între greci și iudei, între circumciși și necircumciși, nu mai sunt barbari, sălbatici, sclavi sau liberi; nu mai este decât Cristos: el este totul în toți. După ce vom fi înțeleși pertinenta efortului de a ne îmbogăți înaintea lui Dumnezeu, nouă nu ne mai rămâne decât să înțelegem în ce fel Cristos este bogăția absolută pentru care merită să facem orice efort astfel încât El să devină totul în toți.

Pr. dr. Tarciziu Șerban